

med, at fondens garantiforpligtelse m.v. ophører. Lånene anses for fuldt og endeligt indfriet gennem tilbagebetaling af halvdelen af den inaktive kapital opgjort under hensyntagen til samtlige fonden påhvilende forpligtelser.

De resterende midler anvendes til landbrugsmæssige formål efter forhandling mellem Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger samt landbrugsministeren og efter dennes godkendelse.«

Ved aktstykke nr. 114 af 30. november 1982 gav Finansudvalget den 14. december 1982 bl.a. tilslutning til, at fondenes adgang til at give garantier blev udvidet. I aktstykket anførtes det, at det havde vist sig, fondenes virksomhed ikke havde fået det forudsatte og forventede omfang.

3. Ved skrivelse af 29. august 1984 gav landbrugsministeren fondene tilladelse til at tilbagebetale indtil 75 mio. kr. til de indskydende grovarevirksomheder under forudsætning af, at et tilsvarende beløb af det statslige indskud samtidig blev frigjort. Det var endvidere en forudsætning for tilladelsen, at de pengeinstitutter, der havde ydet lån mod garanti fra fondene, ikke havde indvendinger mod frigivelsen, og at fondene efter aftale med Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger overførte det statslige indskud til særskilt forvaltning og forrentning i et dansk pengeinstitut eller i Finansieringsfonden af 1963, således at midlerne kunne være til disposition for de landbrugsmæssige formål, der senere ville blive besluttet i overensstemmelse med vedtægternes § 12, sidste stykke. Om baggrunden for tilladelsen anførtes det bl.a. i skrivelserne, at det af fondenes regnskaber for 1983 fremgik, at fondenes kapital inkl. hensættelser til imødegåelse af tab udgjorde henholdsvis ca. 214 mio. kr. og ca. 244 mio. kr., og at gælds- og garantiforpligtelserne udgjorde henholdsvis ca. 116 mio. kr. og ca. 100 mio. kr., hvorefter fondenes garantiforpligtelser efter udlodning af indtil 150 mio. kr. efter Landbrugsministeriets opfattelse ikke ville overstige 200 pct. af den tilbageværende fondskapital.

4. Den 21. september 1984 foreslog Landbrugsraadet og landbo- og husmandsforeningerne følgende anvendelse af de udloddede statslige midler:

1. Et tilskud til Dansk Landbrugsmuseum, som tidligere havde modtaget tilskud fra Finansieringsfonden af 1963.
2. En delvis erstatning til nogle kødeksportører, som havde lidt tab i forbindelse med en strejke.
3. Et rentefrit lån til danske slagterier til delvis finansiering af erstatninger i forbindelse med bekæmpelsen af Aujeszky's syge.
4. Et lån til foreløbig finansiering af erstatninger i forbindelse med bekæmpelse af kvægsygdommen IBR.

Landbrugsministeren meddelte den 19. oktober 1984, at man kunne tiltræde forslag 1-3, men at man fandt forslag 4 uforeneligt med de forudsætninger for bevillingen af statsmidler til bekæmpelsen af IBR, som var kommet til udtryk i aktstykke nr. 401 af 15. august 1984, og hvorefter udgifterne skulle deles ligeligt mellem staten og landbrugets organisationer.

I besvarelsen af et spørgsmål om den planlagte anvendelse af midlerne, stillet af et medlem af Folketinget den 2. november 1984, meddelte landbrugsministeren den 14. november 1984, at anvendelsen af den statslige del af fondenes garantikapital, som blev frigivet i takt med garantiforpligtelsernes ophør, ikke krævede Finansudvalgets tilslutning.

På grundlag af en forespørgsel af 21. november 1984 fra Finansudvalget redegjorde ministeren nærmere for dette synspunkt med en henvisning til aktstykke nr. 551 af 29. juli 1981, hvorefter »... de resterende midler anvendes til landbrugsmæssige formål efter forhandling mellem landbrugsministeren og Landbrugsraadet, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger«. Endvidere anførte ministeren, at midlerne af tekniske grunde var overført til Finansieringsfonden »... til særskilt forvaltning og forrentning...«, indtil den endelige anvendelse var fastlagt.

5. Spørgsmålet om, hvorvidt de frigjorte grovarefondsmidler, som nu er placeret i Finansieringsfonden af 1963, kan anvendes til finansiering af krisehjælp til de landmænd, som i særlig grad er bragt i likviditetsmæssige vanskeligheder på grund af dårlig høst i 1987, må afgøres på grundlag af indholdet af aktstykke nr. 551 af 29. februar 1981 og efter vedtægternes bestemmelse om midlernes anvendelse. Som det fremgår af såvel aktstykket som ved-